

af et *Flertal*, bestaaende af de socialdemokratiske, radikale og konservative Udvalgsmedlemmer med Undtagelse af Prieme. I Betænkningen fremsatte dette Flertal først en Række *fælles Udtalelser*. Flertallet betonedede, at det fra Begyndelsen havde været enig i den Opfattelse, at »det var ønskeligt, om Landet kunde begynde at frigøre sig for de Baand, som den gældende Ordning lægger paa saa at sige alle Erhvervsgræne her i Landet«, men at man ogsaa havde været enig om, at Tidspunktet hertil endnu ikke var kommet. Under Forhandlingerne havde Handelsministeren og Udenrigsministeren og i ikke mindre Grad Nationalbankens Ledelse paa det stærkeste hævdet den Opfattelse, at man af Hensyn til Landets hele Økonomi, men først og fremmest af Hensyn til vor store Eksport af Landbrugsprodukter absolut maatte have Herredømme over saa at sige hele Importen. Over for disse stærke Krav fra de ansvarlige Myndigheder paa Handelspolitikken og Økonomiens Omraade havde Flertallet maattet opgive vidtgaaende Krav om Frigivelse af Handelen, men det var dog ved Forhandling opnaaet, at der foruden en Friliste paa ca. 60 Mill. Kr. optages en særlig Liste over Varer, repræsenterende en Indførselsværdi af ca. 150 Mill. Kr., der kun kan gøres til Genstand for Importregulering efter Flertalsbeslutning i Valutaudvalget. — Flertallet føjede hertil, at Ministeren over for Udvalget havde erklæret sig indforstaaet med, at det burde undersøges, om der kan gennemføres en Lempelse af de nu administrativt udformede Regler for *Tilførsel af Varer til private Lagre i Frihavnen og Frilagre* andetsteds i Danmark, og at Ministeren ligeledes havde været enig i, at Spørgsmaalet om *Danmarks fremtidige Handels- og Traktatpolitik* burde undersøges i Tide, ligesom Ministeren havde lovet at overveje Nedsættelsen af et *Udvalg* med denne Opgave\*). Sluttelig motiverede Flertallet de stillede Ændringsforslag (se herom under Redegørelsen for Lovens Indhold).

De *socialdemokratiske og radikale* Udvalgsmedlemmer knyttede hertil en Udtalelse om, at deres Partier, støttet af Handelsministeren, havde bestræbt sig til det yderste for at opnaa Enighed i hele Udvalget om den for Landet bedst

\*) I *Landstinget* udtalte *Minister*en herom (L. T. Sp. 519), at det hele Tiden havde været hans Opfattelse, at et saadant Udvalg burde nedsættes, og at det burde »følge hele vor økonomiske Stilling fra Maaned til Maaned og overveje, hvad der kan gøres for, at vi før eller senere kan komme ud af de Forhold, vi er inde i, og komme til mere varige Bestemmelser«. Ministeren erklærede tillige, at Udvalgets Nedsættelse ikke skulde lade vente paa sig.